

for, at disse Regnskaber bringes i Overensstemmelse med Finantsaaret, og at de af Ministeriet paaberaabte Grunde ikke ere af den Besskaffenhed, at der kan være store praktiske Vanskeligheder ved at ordne denne Sag paa en hensigtsmæssig Maade. Forsaavidt det nu kunde synes, at jeg har opholdt mig noget længe ved disse to Antegninger, da der ingen Indstilling er gjort, og man altsaa ikke kan komme til nogen Overbeviisning om, hvorvidt Forsamlingen deler Udvalgets Anskuelse i saa Henseende, skal jeg bemærke, at Grunden til, at Udvalget ingen Indstilling har gjort, er den, at man har frygtet for at komme i en uheldig Stilling. Naar Forsamlingen tog en Beslutning om, at Regnskabet burde afluttes den 31te Marts, og det Tilfælde indtraf, at Ministeriet ikke rettede sig derefter, ikke sørge for, at Regnskaberne bleve afluttede til rette Tid, vilde Rigsdagen efter Udvalgets Mening komme i en uheldig Stilling, da den ikke vilde have noget Middel til at sætte en saadan Beslutning igjennem, og det vilde ikke være stemmende med Rigsdagens Værdighed at fatte en Beslutning og lade den staae som et dødt Ord. Naar jeg desuagtet har opholdt mig noget længe ved disse to Poster, er det, fordi jeg har anseet det hensigtsmæssigt, om muligt ved, saavidt det staaer til mig, at gjendrive de Bemærkninger, der ere fremkomne fra Ministeriet, at fremtvinge den Overbeviisning hos Ministeriet, at der bør træffes Foranstaltninger i den Retning, og, forsaavidt der ikke yttres en anden Anskuelse her af den meget ærede Forsamling, er der jo god Anledning for Ministeriet til at antage, at Udvalget har udtalt ikke blot sin egen Mening, men ogsaa den, som er herskende her i Forsamlingen.

Side 7 kommer dernæst en Bemærkning ved § 15, 26de Antegning. Foran i Indledningen til Udvalgets Betænkning vil der findes nogle Bemærkninger om, at Udvalget, da det traadte sammen, fandt endnu 6 Antegninger, som i sin Tid vare gjorte af Statsrevisionen, paa hvilke der ikke endnu var indløbet noget Svar fra Ministeriet. Den første af disse Antegninger er den 26de til § 15. Den Betragtning, som fornemmelig gjorde sig gjæl-

dende hos Udvalget i denne Henseende, er den, at Stillingen er nu en ganske anden, end dersom Statsrevisionens Beretning var indkommen efter den sidst vedtagne Instrux for Statsrevisionen. Det er blevet anseet for hensigtsmæssigt, at Statsrevisionen blev færdig med sin Beretning i et Aar, saaledes at den første Rigsdag, efterat Regnskabet er afgivet, vil kunne tage Sagen under Overveielse. Stillingen, siger jeg, var en anden, idet der var hengaaet 2de Aar, siden Ministeriet havde modtaget Antegningerne, uden at der endnu var kommet Svar. Udvalget antog derfor, at det burde gjøre Sit til, at der kom en Ende i saa Henseende, for at det ikke skulde faae Udseende af, at Udvalget havde ladet en Sag gaae hen, der dog virkelig trænger til nærmere Oplysning, idet det ikke kan indrømmes, at Ministerierne bør have saa lang Tid til at indsende Besvarelser paa de gjorte Antegninger. Det var derfor Udvalget satte sig i Bevægelse, for at faae Ende paa disse Spørgsmaal ved om muligt at faae Besvarelser fra Ministerierne. Dersom Udvalget nu skulde være gaaet den sædvanlige Vej, skulde det have tilskrevet Thingets meget ærede Formand; den meget ærede Formand havde derefter tilskrevet Statsrevisionen; Statsrevisionen havde dernæst forespurgt sig hos Indenrigsministeriet; Indenrigsministeriet havde henvendt sig til Kultusministeriet, og saa vilde Kultusministeriet have taget Sagen under Overveielse og givet sit Svar. Svaret skulde da gaae den samme Vej tilbage, men havde maattet standse ved Statsrevisionen, idet saa denne havde maattet tage Besvarelsenerne under Overveielse og gjøre sine Indstillinger eller frasalbe Indstillinger, eftersom den fandt det passende. Derefter skulde Sagen, forsynet med Statsrevisionens Vedtegninger, være gaaet tilbage gjennem Formanden til Udvalget, som derefter atter havde at tage Statsrevisionens Indstillinger under Overveielse. Det var Udvalget klart, at, dersom man havde valgt denne Vej, vilde Tiden være gaaet saa langt hen, at der ikke var Udset til, at Udvalgets Betænkning om Beretningen kunde komme for før i Slutningen af indværende Session. Det antog Udvalget for at være i høi Grad uhenigtsmæssigt, saameget mere som der, hvis